

<i>Норма діючого ГКУ</i>	<i>Чи дублює норма положення інших НПА/відсилає до них</i>	<i>Судова практика</i>	<i>Пропозиції щодо зміни формулювання / перенесення</i>	<i>Аргументація</i>
ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УЧАСНИКІВ ГОСПОДАРСЬКИХ ВІДНОСИН				
Стаття 216. Господарсько-правова відповідальність учасників господарських відносин				
Стаття 217. Господарські санкції як правовий засіб відповідальності у сфері господарювання				
<p>Стаття 218. Підстави господарсько-правової відповідальності.</p> <p>1. Підставою господарсько-правової відповідальності учасника господарських відносин є вчинене ним правопорушення у сфері господарювання.</p>	<p>Цивільний кодекс України Стаття 614. Вина як підстава відповідальності за порушення зобов'язання</p> <p>1. Особа, яка порушила зобов'язання, несе відповідальність за наявності її вини (умислу або необережності), якщо інше не встановлено договором або законом.</p> <p>Особа є невинуватою, якщо вона доведе, що вжила всіх залежних від неї заходів щодо належного виконання зобов'язання.</p> <p>2. Відсутність своєї вини доводить особа, яка порушила зобов'язання.</p> <p>3. Правочин, яким скасовується чи обмежується відповідальність за умисне порушення зобов'язання, є нікчемним.</p>		Скасувати норму ГКУ	Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України
<p>Стаття 219. Межі господарсько-правової відповідальності. Зменшення розміру та звільнення від відповідальності.</p> <p>1. У разі порушення зобов'язання однією стороною друга сторона має право</p>	<p>Цивільний кодекс України Стаття 615. Одностороння відмова від зобов'язання</p> <p>1. У разі порушення зобов'язання однією стороною друга сторона має право</p>		Скасувати норму ГКУ	Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України

<p>частково або в повному обсязі відмовитися від зобов'язання, якщо це встановлено договором або законом.</p> <p>2. Одностороння відмова від зобов'язання не звільняє винну сторону від відповідальності за порушення зобов'язання.</p> <p>3. Внаслідок односторонньої відмови від зобов'язання частково або у повному обсязі відповідно змінюються умови зобов'язання або воно припиняється.</p>	<p>частково або в повному обсязі відмовитися від зобов'язання, якщо це встановлено договором або законом.</p> <p>2. Одностороння відмова від зобов'язання не звільняє винну сторону від відповідальності за порушення зобов'язання.</p> <p>3. Внаслідок односторонньої відмови від зобов'язання частково або у повному обсязі відповідно змінюються умови зобов'язання або воно припиняється.</p>			
<p>Стаття 220. Прострочення боржника</p> <p>1. Боржник, який прострочив виконання господарського зобов'язання, відповідає перед кредитором (кредиторами) за збитки, завдані простроченням, і за неможливість виконання, що випадково виникла після прострочення.</p> <p>2. Якщо внаслідок прострочення боржника виконання втратило інтерес для кредитора, він має право відмовитися від прийняття виконання і вимагати відшкодування збитків.</p> <p>3. Боржник не вважається таким, що прострочив виконання зобов'язання, поки воно не може бути виконано внаслідок прострочення кредитора.</p>	<p>Цивільний кодекс України Стаття 612. Прострочення боржника</p> <p>1. Боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.</p> <p>2. Боржник, який прострочив виконання зобов'язання, відповідає перед кредитором за завдані простроченням збитки і за неможливість виконання, що випадково настала після прострочення.</p> <p>3. Якщо внаслідок прострочення боржника виконання зобов'язання втратило інтерес для кредитора, він може відмовитися від прийняття виконання і вимагати відшкодування збитків.</p> <p>4. Прострочення боржника не настає, якщо зобов'язання не може бути виконане внаслідок прострочення кредитора.</p>		<p>Скасувати норму ГКУ</p>	<p>Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України</p>
<p>Стаття 221. Прострочення кредитора</p>	<p>Цивільний кодекс України</p>		<p>Скасувати</p>	<p>Як норму, яка дублює</p>

<p>1. Кредитор вважається таким, що прострочив виконання господарського зобов'язання, якщо він відмовився прийняти належне виконання, запропоноване боржником, або не виконав дій, що передбачені законом, іншими правовими актами, або впливають із змісту зобов'язання, до вчинення яких боржник не міг виконати свого зобов'язання перед кредитором.</p> <p>2. Прострочення кредитора дає боржникові право на відшкодування завданих простроченням збитків, якщо кредитор не доведе, що прострочення не спричинено умисно або через необережність його самого або тих осіб, на яких за законом чи дорученням кредитора було покладено прийняття виконання. Після закінчення прострочення кредитора боржник відповідає за виконання на загальних підставах.</p> <p>3. У разі якщо кредитор не виконав дій, зазначених у частині першій цієї статті, за погодженням сторін допускається відстрочення виконання на строк прострочення кредитора.</p>	<p>Стаття 613 Прострочення кредитора</p> <p>1. Кредитор вважається таким, що прострочив, якщо він відмовився прийняти належне виконання, запропоноване боржником, або не вчинив дій, що встановлені договором, актами цивільного законодавства чи впливають із суті зобов'язання або звичаїв ділового обороту, до вчинення яких боржник не міг виконати свого обов'язку.</p> <p>Кредитор також вважається таким, що прострочив, у випадках, встановлених частиною четвертою статті 545 цього Кодексу.</p> <p>2. Якщо кредитор не вчинив дії, до вчинення яких боржник не міг виконати свій обов'язок, виконання зобов'язання може бути відстрочене на час прострочення кредитора.</p> <p>3. Боржник не має права на відшкодування збитків, завданих простроченням кредитора, якщо кредитор доведе, що прострочення не є наслідком його вини або осіб, на яких за законом чи дорученням кредитора було покладено прийняття виконання.</p> <p>4. Боржник за грошовим зобов'язанням не сплачує проценти за час прострочення кредитора.</p>		норму ГКУ	положення Цивільного кодексу України
Стаття 222. Досудовий порядок реалізації господарсько-правової відповідальності				
Стаття 223. Строки реалізації	Норма статті 223 Господарського		Скасувати	Як норму, яка дублює

<p>господарсько-правової відповідальності</p> <p>1. При реалізації в судовому порядку відповідальності за правопорушення у сфері господарювання застосовуються загальний та скорочені строки позовної давності, передбачені Цивільним кодексом України, якщо інші строки не встановлено цим Кодексом.</p>	<p>кодексу напряду відсилає до статті 257 – 258 Визначення та обчислення строків Цивільного Кодексу України.</p>		<p>норму ГКУ</p>	<p>положення Цивільного кодексу України</p>
<p>ВІДШКОДУВАННЯ ЗБИТКІВ У СФЕРІ ГОСПОДАРЮВАННЯ</p>				
<p>Стаття 224. Відшкодування збитків</p> <p>1. Учасник господарських відносин, який порушив господарське зобов'язання або установлені вимоги щодо здійснення господарської діяльності, повинен відшкодувати завдані цим збитки суб'єкту, права або законні інтереси якого порушено.</p> <p>2. Під збитками розуміються витрати, зроблені управненою стороною, втрата або пошкодження її майна, а також не одержані нею доходи, які управнена сторона одержала б у разі належного виконання зобов'язання або додержання правил здійснення господарської діяльності другою стороною.</p>	<p>Цивільний кодекс України Стаття 610. Порушення зобов'язання</p> <p>1. Порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).</p> <p>Стаття 611. Правові наслідки порушення зобов'язання</p> <p>1. У разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема:</p> <p>4) відшкодування збитків та моральної шкоди.</p>		<p>Скасувати норму ГКУ</p>	<p>Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України</p>
<p>Стаття 225. Склад та розмір відшкодування збитків</p> <p>До складу збитків, що підлягають відшкодуванню особою, яка допустила господарське правопорушення, включаються:</p>	<p>Цивільний кодекс України Стаття 22. Відшкодування збитків та інші способи відшкодування майнової шкоди</p> <p>2. Збитками є:</p>		<p>Скасувати норму ГКУ. Перенести частину статті до ЦКУ.</p>	<p>Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України</p>

<p>вартість втраченого, пошкодженого або знищеного майна, визначена відповідно до вимог законодавства;</p> <p>додаткові витрати (штрафні санкції, сплачені іншим суб'єктам, вартість додаткових робіт, додатково витрачених матеріалів тощо), понесені стороною, яка зазнала збитків внаслідок порушення зобов'язання другою стороною;</p> <p>неодержаний прибуток (втрачена вигода), на який сторона, яка зазнала збитків, мала право розраховувати у разі належного виконання зобов'язання другою стороною;</p> <p>матеріальна компенсація моральної шкоди у випадках, передбачених законом.</p> <p>2. Законом щодо окремих видів господарських зобов'язань може бути встановлено обмежену відповідальність за невиконання або неналежне виконання зобов'язань.</p> <p>3. При визначенні розміру збитків, якщо інше не передбачено законом або договором, враховуються ціни, що існували за місцем виконання зобов'язання на день задоволення боржником у добровільному порядку вимоги сторони, яка зазнала збитків, а у</p>	<p>1) втрати, яких особа зазнала у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки);</p> <p>2) доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене (упущена вигода).</p> <p>Цивільний кодекс України Стаття 23. Відшкодування збитків та інші способи відшкодування майнової шкоди. 1. Особа має право на відшкодування моральної шкоди, завданої внаслідок порушення її прав.</p> <p>Цивільний кодекс України Стаття 623. Відшкодування збитків, завданих порушенням зобов'язання Збитки визначаються з урахуванням ринкових цін, що існували на день добровільного задоволення боржником вимоги кредитора у місці, де зобов'язання</p>			
--	--	--	--	--

<p>разі якщо вимогу не задоволено у добровільному порядку, - на день подання до суду відповідного позову про стягнення збитків.</p> <p>4. Виходячи з конкретних обставин, суд може задовольнити вимогу про відшкодування збитків, беручи до уваги ціни на день винесення рішення суду.</p> <p>5. Сторони господарського зобов'язання мають право за взаємною згодою заздалегідь визначити погоджений розмір збитків, що підлягають відшкодуванню, у твердій сумі або у вигляді відсоткових ставок залежно від обсягу невиконання зобов'язання чи строків порушення зобов'язання сторонами. Не допускається погодження між сторонами зобов'язання щодо обмеження їх відповідальності, якщо розмір відповідальності для певного виду зобов'язань визначений законом.</p> <p>6. Кабінетом Міністрів України можуть затверджуватися методики визначення розміру відшкодування збитків у сфері господарювання.</p> <p>7. Склад збитків, що підлягають відшкодуванню у внутрішньогосподарських відносинах, визначається відповідними суб'єктами господарювання - господарськими організаціями з урахуванням специфіки їх діяльності.</p>	<p>має бути виконане, а якщо вимога не була задоволена добровільно, - у день пред'явлення позову, якщо інше не встановлено договором або законом. Суд може задовольнити вимогу про відшкодування збитків, беручи до уваги ринкові ціни, що існували на день ухвалення рішення.</p>			
<p>Стаття 226. Умови і порядок відшкодування збитків</p>			<p>Скасувати норму ГКУ. Перенести</p>	<p>Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України</p>

<p>1. Учасник господарських відносин, який вчинив господарське правопорушення, зобов'язаний вжити необхідних заходів щодо запобігання збиткам у господарській сфері інших учасників господарських відносин або щодо зменшення їх розміру, а у разі якщо збитків завдано іншим суб'єктам, - зобов'язаний відшкодувати на вимогу цих суб'єктів збитки у добровільному порядку в повному обсязі, якщо законом або договором сторін не передбачено відшкодування збитків в іншому обсязі.</p> <p>2. Сторона, яка порушила своє зобов'язання або напевно знає, що порушить його при настанні строку виконання, повинна невідкладно повідомити про це другу сторону. У протилежному випадку ця сторона позбавляється права посилаючись на невиконання другою стороною заходів щодо запобігання збиткам та вимагати відповідного зменшення розміру збитків.</p> <p>3. Сторона господарського зобов'язання позбавляється права на відшкодування збитків у разі якщо вона була своєчасно попереджена другою стороною про можливе невиконання нею зобов'язання і могла запобігти виникненню збитків своїми діями, але не зробила цього, крім випадків, якщо законом або договором не передбачено інше.</p> <p>4. Не підлягають відшкодуванню збитки, завдані правомірною відмовою зобов'язаної сторони від подальшого</p>			частину статті до ЦКУ.	
---	--	--	------------------------	--

<p>виконання зобов'язання.</p> <p>5. У разі невиконання зобов'язання про передачу їй індивідуально визначеної речі (речей, визначених родовими ознаками) управнена сторона має право вимагати відібрання цієї речі (речей) у зобов'язаної сторони або вимагати відшкодування останньою збитків.</p> <p>6. У разі невиконання зобов'язання виконати певну роботу (надати послугу) управнена сторона має право виконати цю роботу самостійно або доручити її виконання (надання послуги) третім особам, якщо інше не передбачено законом або зобов'язанням, та вимагати відшкодування збитків, завданих невиконанням зобов'язання.</p> <p>7. Відшкодування збитків, завданих неналежним виконанням зобов'язання, не звільняє зобов'язану сторону від виконання зобов'язання в натурі, крім випадків, зазначених у частині третій статті 193 цього Кодексу.</p>	<p>Цивільний кодекс України Стаття 620. Правові наслідки невиконання обов'язку передати річ, визначену індивідуальними ознаками. 1. У разі невиконання боржником обов'язку передати кредиторowi у власність або у користування річ, визначену індивідуальними ознаками, кредитор має право витребувати цю річ у боржника та вимагати її передання відповідно до умов зобов'язання.</p> <p>Цивільний кодекс України Стаття 621. Виконання зобов'язання за рахунок боржника. 1. У разі невиконання боржником для кредитора певної роботи чи ненадання йому послуги кредитор має право виконати цю роботу власними силами або доручити її виконання чи надання послуги третій особі і вимагати від боржника відшкодування збитків, якщо інше не встановлено договором, актами цивільного законодавства або не впливає із суті зобов'язання.</p> <p>Цивільний кодекс України Стаття 622. Відповідальність і виконання зобов'язання в натурі. 1. Боржник, який сплатив неустойку і відшкодував збитки, завдані порушенням зобов'язання, не звільняється від обов'язку виконати зобов'язання в натурі, якщо інше не встановлено договором або законом.</p>			
Стаття 227. Солідарне відшкодування	Цивільний кодекс України		Скасувати	Як норму, яка дублює

<p>збитків</p> <p>1. У разі заподіяння збитків одночасно кількома учасниками господарських відносин кожний з них зобов'язаний відшкодувати збитки суб'єкту, якому завдано збитків, відповідно до вимог статті 196 цього Кодексу.</p>	<p>Стаття 543. Солідарний обов'язок боржників</p> <p>1. У разі солідарного обов'язку боржників (солідарних боржників) кредитор має право вимагати виконання обов'язку частково або в повному обсязі як від усіх боржників разом, так і від будь-кого з них окремо.</p> <p>2. Кредитор, який одержав виконання обов'язку не в повному обсязі від одного із солідарних боржників, має право вимагати недоодержане від решти солідарних боржників.</p> <p>Солідарні боржники залишаються зобов'язаними доти, доки їхній обов'язок не буде виконаний у повному обсязі.</p> <p>3. Солідарний боржник не має права висувати проти вимоги кредитора заперечення, що ґрунтуються на таких відносинах решти солідарних боржників з кредитором, у яких цей боржник не бере участі.</p> <p>4. Виконання солідарного обов'язку у повному обсязі одним із боржників припиняє обов'язок решти солідарних боржників перед кредитором.</p>		<p>норму ГКУ</p>	<p>положення Цивільного кодексу України</p>
<p>Стаття 228. Регресні вимоги щодо відшкодування збитків</p> <p>1. Учасник господарських відносин, який відшкодував збитки, має право стягнути збитки з третіх осіб у порядку регресу. Державні (комунальні) підприємства за наявності підстав зобов'язані вжити заходів щодо стягнення в порядку регресу збитків з інших суб'єктів господарювання або стягнути збитки з винних працівників підприємства відповідно до вимог</p>			<p>Скасувати норму ГКУ.</p>	<p>Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України</p>

законодавства про працю.				
<p>Стаття 229. Відшкодування збитків у разі порушення грошових зобов'язань</p> <p>1. Учасник господарських відносин у разі порушення ним грошового зобов'язання не звільняється від відповідальності через неможливість виконання і зобов'язаний відшкодувати збитки, завдані невиконанням зобов'язання, а також сплатити штрафні санкції відповідно до вимог, встановлених цим Кодексом та іншими законами.</p> <p>2. Обчислення розміру збитків здійснюється у валюті, в якій провадилися або повинні бути проведені розрахунки між сторонами, якщо інше не встановлено законом.</p> <p>3. У разі висунення вимог щодо відшкодування збитків в іноземній валюті кредитором повинен бути зазначений грошовий еквівалент суми збитків у гривнях за офіційним курсом Національного банку України на день висунення вимог.</p>	<p>Цивільний кодекс України Стаття 625. Відповідальність за порушення грошового зобов'язання.</p> <p>1. Боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання ним грошового зобов'язання.</p> <p>2. Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.</p> <p>Цивільний кодекс України Стаття 533. Валюта виконання грошового зобов'язання.</p> <p>1. Грошове зобов'язання має бути виконане у гривнях.</p> <p>2. Якщо у зобов'язанні визначено грошовий еквівалент в іноземній валюті, сума, що підлягає сплаті у гривнях, визначається за офіційним курсом відповідної валюти на день платежу, якщо інший порядок її визначення не встановлений договором або законом чи іншим нормативно-правовим актом.</p> <p>3. Використання іноземної валюти, а також платіжних документів в іноземній валюті при здійсненні розрахунків на</p>		Скасувати норму ГКУ	Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України

	території України за зобов'язаннями допускається у випадках, порядку та на умовах, встановлених законом.			
ШТРАФНІ ТА ОПЕРАТИВНО-ГОСПОДАРСЬКІ САНКЦІЇ				
<p>Стаття 230. Штрафні санкції</p> <p>1. Штрафними санкціями у цьому Кодексі визнаються господарські санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежного виконання господарського зобов'язання.</p> <p>2. Суб'єктами права застосування штрафних санкцій є учасники відносин у сфері господарювання, зазначені у статті 2 цього Кодексу.</p>	<p>Цивільний кодекс України Стаття 549. Поняття неустойки.</p> <p>1. Неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання.</p> <p>2. Штрафом є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання.</p> <p>3. Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.</p>		Скасувати норму ГКУ	Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України
Стаття 231. Розмір штрафних санкцій				
Стаття 232. Порядок застосування штрафних санкцій				
Стаття 233. Зменшення розміру штрафних санкцій				
<p>Стаття 234. Обов'язок боржника, який сплатив штрафні санкції, виконати зобов'язання в натурі</p> <p>1. Сплата штрафних санкцій за невиконання або неналежне виконання господарського зобов'язання не звільняє боржника від виконання зобов'язання в натурі, крім випадків, передбачених у частині третій статті 193 цього Кодексу.</p>	<p>Цивільний кодекс України Стаття 622. Відповідальність і виконання зобов'язання в натурі.</p> <p>1. Боржник, який сплатив неустойку і відшкодував збитки, завдані порушенням зобов'язання, не звільняється від обов'язку виконати зобов'язання в натурі, якщо інше не встановлено договором або законом.</p>		Скасувати норму ГКУ	Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України

Стаття 235. Оперативно-господарські санкції				
<p>Стаття 236. Види оперативно-господарських санкцій.</p> <p>1. У господарських договорах сторони можуть передбачати використання таких видів оперативно-господарських санкцій:</p> <p>1) одностороння відмова від виконання свого зобов'язання управненою стороною, із звільненням її від відповідальності за це - у разі порушення зобов'язання другою стороною;</p> <p>відмова від оплати за зобов'язанням, яке виконано неналежним чином або достроково виконано боржником без згоди другої сторони;</p> <p>відстрочення відвантаження продукції чи виконання робіт внаслідок прострочення виставлення акредитива платником, припинення видачі банківських позичок тощо;</p> <p>2) відмова управненої сторони зобов'язання від прийняття подальшого виконання зобов'язання, порушеного другою стороною, або повернення в односторонньому порядку виконаного кредитором за зобов'язанням (списання з рахунку боржника в безакцептному порядку коштів, сплачених за неякісну продукцію, тощо);</p> <p>3) встановлення в односторонньому порядку на майбутнє додаткових гарантій</p>	<p>Цивільний кодекс України Стаття 611. Правові наслідки порушення зобов'язання</p> <p>1. У разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема:</p> <p>1) припинення зобов'язання внаслідок односторонньої відмови від зобов'язання, якщо це встановлено договором або законом, або розірвання договору;</p> <p>2) зміна умов зобов'язання;</p> <p>3) сплата неустойки;</p> <p>4) відшкодування збитків та моральної шкоди.</p>		<p>Скасувати норму ГКУ. Перенести частину статті до ЦКУ.</p>	<p>Як норму, яка дублює положення Цивільного кодексу України</p>

<p>належного виконання зобов'язань стороною, яка порушила зобов'язання: зміна порядку оплати продукції (робіт, послуг), переведення платника на попередню оплату продукції (робіт, послуг) або на оплату після перевірки їх якості тощо;</p> <p>4) відмова від встановлення на майбутнє господарських відносин із стороною, яка порушує зобов'язання.</p> <p>2. Перелік оперативно-господарських санкцій, встановлений у частині першій цієї статті, не є вичерпним. Сторони можуть передбачити у договорі також інші оперативно-господарські санкції.</p>				
<p>Стаття 237. Підстави та порядок застосування оперативно-господарських санкцій</p>				

АДМІНІСТРАТИВНО-ГОСПОДАРСЬКІ САНКЦІЇ

<p>Стаття 238. Застосування адміністративно-господарських санкцій до суб'єктів господарювання</p>	<p>Правові засади застосування адміністративно-господарських санкцій до суб'єктів господарювання, їх види та порядок застосування регулюються відповідними Законами України, відповідно до сфер господарської діяльності.</p> <p>Законодавчі акти: Кодексу України про адміністративні правопорушення; Податковий кодекс України; Земельний кодекс України; Кодекс України про надра; Водний Кодекс України; Закон України «Про цінні папери та фондовий ринок»; Закону України «Про фінансові послуги</p>		<p>Скасувати норму ГКУ</p>	<p>Як норму, яка дублює положення спеціалізованих законодавчих актів</p>
---	---	--	----------------------------	--

	<p>та державне регулювання ринків фінансових послуг»; Закону України «Про автомобільний транспорт»; Закону України «Про банки і банківську діяльність» Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» тощо.</p>			
Стаття 239. Види адміністративно-господарських санкцій				
Стаття 240. Безоплатне вилучення прибутку (доходу)				
Стаття 241. Штраф як адміністративно-господарська санкція				
Стаття 244. Застосування антидемпінгових заходів				
Стаття 245. Припинення експортно-імпортних операцій. Застосування індивідуального режиму ліцензування				
Стаття 246. Обмеження та зупинення діяльності суб'єкта господарювання				
Стаття 247. Ліквідація суб'єкта господарювання, діяльність якого суперечить закону чи його установчим документам				
Стаття 248. Державна реєстрація ліквідації суб'єкта господарювання				
Стаття 249. Гарантії прав суб'єктів господарювання у разі неправомірного застосування до них адміністративно-господарських санкцій				
Стаття 250. Строки застосування адміністративно-господарських санкцій				
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ЗА ПОРУШЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНО-КОНКУРЕНТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА				
Стаття 251. Накладання штрафів за	Закон України «Про захист від		Скасувати	Як норму, яка дублює

<p>порушення антимонопольно-конкурентного законодавства</p> <p>1. Антимонопольний комітет України накладає штрафи на суб'єктів господарювання - юридичних осіб за:</p> <p>вчинення дій, передбачених статтями 29, 30 і 32 цього Кодексу, ухилення від виконання або несвоєчасне виконання рішень Антимонопольного комітету України чи його територіальних відділень про припинення порушень антимонопольно-конкурентного законодавства, відновлення первинного стану або зміну угод, що суперечать антимонопольно-конкурентному законодавству;</p> <p>створення, реорганізацію (злиття, приєднання), ліквідацію суб'єктів господарювання, вступ одного або декількох суб'єктів господарювання в об'єднання, придбання чи набуття будь-яким іншим способом у власність, одержання в управління (користування) часток (акцій, паїв) та активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів підприємств чи їх структурних підрозділів, а також в оренду цілісних майнових комплексів підприємств чи їх структурних підрозділів без згоди на це Антимонопольного комітету України чи його органів у випадках, якщо законом передбачено необхідність одержання такої згоди;</p> <p>неподання чи несвоєчасне подання</p>	<p>недобросовісної конкуренції» Стаття 21. Накладення штрафу за недобросовісну конкуренцію</p> <p>Вчинення суб'єктами господарювання дій, визначених цим Законом як недобросовісна конкуренція, тягне за собою накладення штрафу у розмірі до п'яти відсотків доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) суб'єкта господарювання за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф.</p> <p>Якщо доходу (виручки) немає або відповідач на вимогу органів Антимонопольного комітету України, голови його територіального відділення не надав відомостей про розмір доходу (виручки), штраф, передбачений частиною першою цієї статті, накладається у розмірі до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Накладення штрафу здійснюється відповідно до частин третьої - сьомої статті 52 Закону України "Про захист економічної конкуренції".</p> <p>Суми стягнутих штрафів та пені за прострочення їх сплати зараховуються до державного бюджету.</p>		<p>норму ГКУ</p>	<p>положення Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції»</p>
---	--	--	------------------	--

<p>передбаченої законом інформації, або подання завідомо недостовірної інформації Антимонопольному комітету України, його територіальним відділенням.</p> <p>2. Вчинення дій, визначених цим Кодексом як недобросовісна конкуренція, юридичними особами, що не є суб'єктами господарювання, тягне за собою накладення на них Антимонопольним комітетом України або його територіальними відділеннями штрафу в розмірі, передбаченому законом.</p>				
<p>Стаття 252. Адміністративна відповідальність громадян-підприємців та посадових осіб</p> <p>1. Посадові особи органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, а також громадяни, зареєстровані як підприємці, несуть адміністративну відповідальність згідно із законом за:</p> <p>вчинення дій, передбачених статтями 29 - 32 цього Кодексу;</p> <p>неподання чи несвоєчасне подання передбаченої законом інформації, або подання завідомо недостовірної інформації Антимонопольному комітету України, його територіальним відділенням;</p> <p>ухилення від виконання чи несвоєчасне виконання рішень Антимонопольного комітету України, його територіальних</p>	<p>Кодекс України про адміністративні правопорушення</p> <p>Стаття 166⁴. Порушення порядку подання інформації та виконання рішень Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень</p> <p>Неподання, несвоєчасне подання посадовими особами органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, а також керівниками (розпорядниками кредитів) підприємств (об'єднань, господарських товариств тощо) та особами, які займаються підприємницькою діяльністю, інформації або подання завідомо недостовірної інформації Антимонопольному комітету України та його територіальним відділенням -</p> <p>тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб та керівників у розмірі до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на осіб, які</p>		<p>Скасувати норму ГКУ.</p>	<p>Як норму, яка дублює положення Кодекс України про адміністративні правопорушення</p>

<p>відділень.</p> <p>2. Вчинення дій, визначених цим Кодексом як недобросовісна конкуренція, громадянами-підприємцями, а також вчинення в інтересах третіх осіб зазначених дій громадянами, які не є підприємцями, тягне за собою адміністративну відповідальність, передбачену законом.</p> <p>3. Штрафи за порушення антимонопольно-конкурентного законодавства стягуються в судовому порядку.</p>	<p>займаються підприємницькою діяльністю, - до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Ухилення осіб, зазначених у частині першій цієї статті, від виконання рішень Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень, чи не своєчасне виконання їх рішень - тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб та керівників у розмірі до шести неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на осіб, які займаються підприємницькою діяльністю, - до шістнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>			
<p>Стаття 253. Вилучення незаконно одержаного прибутку (доходу)</p>				
<p>Стаття 254. Вилучення товарів з неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого суб'єкта господарювання</p> <p>1. У разі встановлення факту неправомірного використання чужих позначень, рекламних матеріалів, упаковки або факту копіювання виробів, передбачених статтею 33 цього Кодексу, заінтересовані особи можуть звернутися до Антимонопольного комітету України, його територіальних відділень із заявою про вилучення в судовому порядку товарів з неправомірно використаним позначенням або копій виробів іншого суб'єкта господарювання як у виробника, так і у продавця.</p>	<p>Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції»</p> <p>Стаття 25. Вилучення товарів з неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого суб'єкта господарювання</p> <p>У разі визнання вчинення порушень, передбачених статтями 4 і 6 цього Закону, органи Антимонопольного комітету України або особи, права яких порушені, мають право звернутися до суду із позовом про вилучення відповідних товарів з неправомірно використаним позначенням, копій виробів іншого суб'єкта господарювання і у виробника, і у продавця.</p>		<p>Скасувати норму ГКУ</p>	<p>Як норму, яка дублює положення Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції»</p>

<p>2. Вилучення товарів із неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого суб'єкта господарювання застосовується у разі якщо можливість змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання не може бути усунена іншим шляхом.</p> <p>3. Порядок використання вилучених товарів визначається Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Порядок використання вилучених товарів визначається Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Рішення про вилучення товарів з неправомірно використаним позначенням та копій виробів іншого суб'єкта господарювання приймається у разі, якщо можливість змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання не може бути усунена в інший спосіб.</p>			
<p>Стаття 255. Відшкодування збитків</p> <p>1. Збитки, заподіяні зловживанням монопольним становищем, антиконкурентними узгодженими діями, дискримінацією суб'єктів господарювання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також збитки, заподіяні внаслідок вчинення дій, визначених цим Кодексом як недобросовісна конкуренція, підлягають відшкодуванню за позовами заінтересованих осіб у порядку, встановленому законом.</p>	<p>Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» Стаття 24. Відшкодування шкоди</p> <p>Особи, яким завдано шкоду внаслідок вчинення дій, визначених цим Законом як недобросовісна конкуренція, можуть звернутися до суду із позовом про її відшкодування.</p>		Скасувати норму ГКУ	Як норму, яка дублює положення Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції»
<p>Стаття 256. Спростування неправдивих, неточних або неповних відомостей</p> <p>1. У разі встановлення факту дискредитації суб'єкта господарювання Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення мають право прийняти рішення про спростування за рахунок порушника поширених ним неправдивих, неточних або неповних відомостей у строк і спосіб, що визначені законодавством або цим рішенням.</p>	<p>Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» Стаття 26. Спростування неправдивих, неточних або неповних відомостей</p> <p>У разі встановлення факту дискредитації суб'єкта господарювання органи Антимонопольного комітету України мають право прийняти рішення про офіційне спростування за рахунок порушника поширених ним неправдивих, неточних або неповних відомостей у строк</p>		Скасувати норму ГКУ	Як норму, яка дублює положення Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції»

	і способ, визначені законодавством або цим рішенням.			
<p>Стаття 257. Процесуальні засади розгляду Антимонопольним комітетом України та його територіальними відділеннями справ про недобросовісну конкуренцію</p> <p>1. Справи про порушення антимонопольно-конкурентного законодавства розглядаються Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями у порядку, встановленому законом.</p>	<p>Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції»</p> <p>Стаття 27. Процесуальні засади діяльності органів Антимонопольного комітету України щодо захисту від недобросовісної конкуренції</p> <p>Процесуальні засади діяльності органів Антимонопольного комітету України щодо захисту від недобросовісної конкуренції, зокрема розгляд справ про недобросовісну конкуренцію, порядок виконання рішень та розпоряджень органів Антимонопольного комітету України, голів його територіальних відділень, їх перевірка, перегляд, оскарження та гарантії учасників процесу, інші питання щодо захисту від недобросовісної конкуренції регулюються законодавством про захист економічної конкуренції з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.</p>		Скасувати норму ГКУ	Як норму, яка дублює положення Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції»